

Dosarul nr.2rac-127/22
2-18189128-01-2rac-13062022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: I. Potînga)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Asociați de Avocați "Lex-Consulting",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" împotriva Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” cu privire la încasarea datoriei pentru locațiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, prin care s-a respins apelul declarat de Biroul Asociați de Avocați "Lex-Consulting" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2018, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” cu privire la încasarea datoriei pentru locațiune.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 octombrie 2006, între Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” a fost încheiat contractul de locațiune nr.16, în baza căruia Universitatea a transmis BAA „Lex Consulting” în posesie și folosință temporară de la 15 octombrie 2006 până la 14 octombrie 2009, încăperea din str. M. Viteazul 1, mun. Chișinău, cu suprafața de 70,8 m², destinația – servicii publice, cu achitarea plății pentru locațiune și servicii comunale.

Contractul de locațiune nr.16 din 14 octombrie 2006 a fost reziliat la 31 decembrie 2009, însă după încetarea raporturilor contractuale, pârâtul a refuzat eliberarea bunului închiriat.

În baza unei hotărâri judecătorești Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” a fost evacuat forțat din spațiul nelocativ cu suprafața de 70,8 m², amplasat în str. M. Viteazul 1, mun. Chișinău.

În baza hotărârii date, pârâtul a achitat parțial datoria pentru spațiul închiriat.

Potrivit fișei de cont eliberată de către Departamentul Evidență și Gestiune Contabilă a Universității, pârâtul are datorie pentru locațiune în sumă de 7371,01 lei, pentru perioada 01 octombrie 2014-18 iunie 2014.

Astfel, au fost eliberate facturile fiscale cu nr. 0677157 din 30 mai 2014 și nr. 0677158 din 30 iunie 2014, fiind semnate și șampilate de către Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting”, însă Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” nu a achitat datoria formată.

Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 7371,01 lei, cu titlu de datorie pentru spațiul închiriat și 270 de lei cu titlu de a compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 noiembrie 2020 acțiunea a fost admisă integral.

S-a încasat din contul Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” în beneficiul IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” datoria pentru spațiul închiriat în mărime de 7371,01 lei și cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat în mărime 270,00 lei, iar în total în sumă de 7641,01 lei.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că faptul existenței locațiunii de către Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” asupra încăperii nelocative din str. M. Viteazul 1, mun. Chișinău, cu suprafața totală de 70,8 m², în perioada ianuarie 2014 -18 iunie 2014 (după încetarea raporturilor contractuale), se confirmă prin facturile fiscale nr. 0677157, 0677158.

Instanța de fond a constatat că datoria se denotă și din conținutul fișei de cont pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 31 ianuarie 2018.

Actul de verificare (decontărilor reciproce), a fost semnat de părțile în litigiu, din partea Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” fiind semnat de către contabil, însă ultima totuși nu a achitat datoria formată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 03 decembrie 2020, Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 noiembrie 2020 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, s-a respins apelul declarat de Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 noiembrie 2020.

La 20 mai 2022, Biroul Asociați de Avocați „Lex Consulting” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, și respingerea acțiunii înaintată de IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a invocat că instanța de apel a concluzionat greșit, referitoare la semnarea de către ambele părți a actului de verificare a decontărilor reciproce.

Actul de verificare a decontărilor reciproce fără număr și fără dată nu a fost semnat de către o persoană împuternicită din cadrul Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” și nici nu este ștampilat.

Fișa de cont pentru perioada 01 ianuarie 2013 - 31 ianuarie 2018 este un act unilateral întocmit de către IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”,

Recurentul a susținut că Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” nu are careva datorii față de IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

Biroului Asociați de Avocați „Lex Consulting” a predat IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” încăperile prin actul de predare-primire la 18 iunie 2014.

Acțiunea înaintată de IP Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” este tardivă, fiind înaintată este patru ani din momentul predării-primirii încăperilor și după expirarea termenului de prescripție.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 19 ianuarie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de apel a comunicat reprezentantului recurentului decizia motivată la 21 martie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.170).

Cererea de recurs a fost depusă la 20 mai 2022, respectiv în termenul de prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 13 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Biroul Asociați de Avocați "Lex-Consulting", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Biroul Asociați de Avocați ”Lex-Consulting”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh